

følger, at også enhver, der prøver at få sin ret fastslået — f. eks. en medejer — må være omfattet af bestemmelsen.

Efter stk. 2 in fine, ophører suspensionen af fristen, hvis retsforfølgningen ikke fremmes uden uforholdent ophold, eller ved endelig afgørelse nægtes fremme. Første led af denne regel må forstås på samme måde som forældelseslovens § 2. Ved udtrykket „endelig afgørelse“ må, i overensstemmelse med den i proceslæren anvendte terminologi, forstås en afgørelse, som ikke uden særlig tilladelse kan appelleres.

Bortsælges et skib ved tvangsauktion til en udlænding, følger det af de gældende regler om tvangsauktion over løsøre, jfr. retsplejelovens § 552, at eventuelle panterrettigheder i skibet bortfalder.

Der vil derfor i denne situation ikke blive spørgsmål om at anvende reglerne i § 29, stk. 1 og 2, i forhold til panterrettigheder.

Reglen i stk. 3 om, at udslettelsesattesten skal give oplysning om de rettigheder, der ved skibets udslettelse henstår på skibets blad i skibsregistret, er, som ovenfor nævnt, stemmende med gældende praksis og betyder efter kommissionens opfattelse en vis beskyttelse for rettighedshaverne.

Dette gælder først og fremmest ved et skibs overgang til et land, der har tiltrådt den internationale panteretskonvention; men også ved overgang til en række andre lande, hvis registreringsregler — uanset at landene ikke har tiltrådt konventionen — kræver fremlæggelse af udslettelsesattest, når et fra udlandet erhvervet skib skal registreres, vil tilstedeværelsen i denne attest af udførlige oplysninger om eventuelle hæftelser faktisk ofte betyde en sikring af disse rettigheder.

Kommissionen har overvejet forholdet mellem reglen i sølovens § 20, stk. 2, og de i udkastet nu foreslåede regler om skibes udslettelse af skibsregistret. Efter nævnte bestemmelse i søloven udfordres samtlige medrederes samtykke til salg af en skibspart, hvis salget kan medføre, at skibet taber retten til at føre dansk flag. Uden sådant samtykke er overdragelse af skibsparten ugyldig, selv om den sker ved tvangssalg.

Den anførte regel må imidlertid efter kommissionens opfattelse forstås som alene tagende sigte på at sikre medrederens materielretlige stilling og kan ikke være til hinder for, at skibet udslettes af skibsregistret, såfremt medrederen ikke rettidigt reagerer efter at have modtaget den i udkastets § 29, stk. 1, foreskrevne meddelelse om, at udslettelse vil finde sted. Det samme må gælde i det i sølovens § 20, stk. 3, omhandlede tilfælde.

I forbindelse med udkastets § 29 har kommissionen endvidere drøftet spørgsmålet om retsstillingen for eventuelle panthavere, såfremt et skib, der er udslettet som forlist, senere bjerges og bliver registreret påny. Der er indenfor kommissionen enighed om, at skibet i et sådant tilfælde må betragtes som nyt og følgelig må kunne registreres, uden at der gives anmærkning om eventuelle tidligere panterrettigheder. Disse består ganske vist fremdeles, hvis ikke der er truffet en ordning med udbetaling af erstatning eller lignende, men det gennem registreringen skabte retsværn overfor trediemand er faldet bort, da skibet blev udslettet.

I de fleste tilfælde vil der forlængst være truffet en ordning i forhold til disse rettighedshavere. Er dette ikke tilfældet, bør de selv sørge for at varetage deres interesser ved en ny registrering.

Ved bedømmelsen af panthaverens stilling må det imidlertid erindres, at den, der har bjerget skibet, må antages at kunne udøve tilbageholdsret over dette og eventuelt også vil kunne have søpanteret for bjergeløn. Spørgsmålet har iøvrigt næppe større praktisk betydning, da panterrettighederne i det forliste skib i de fleste tilfælde vil være ophørt på et tidligere tidspunkt, f. eks. ved dækning gennem forsikringssummen.

Til § 30.

Den foreslåede regel er stemmende med den gældende lovs § 7, stk. 6. Det samme princip — at skibsregistret „fanger“ — genfindes i udkastets § 45, stk. 2, med hensyn til skibe, der på begæring er optaget i skibsregistret.

Til § 31.

Den gældende lovs §§ 46—49 og 52, indeholder nærmere regler om adgangen til registrering af begrænsede rettigheder i og rådighedsindskrænkninger vedrørende skib eller skibspart. Efter disse regler er det forudsat, at registrering kun kan ske med hensyn til panterrettigheder, arrest, udlæg, udpantning, konkurs og umyndiggørelse. I praksis har man imidlertid for at imødekomme erhvervslivets behov registreret også andre rettigheder eller rådighedsindskrænkninger, f. eks. forkøbsrettigheder og forbud mod salg.

Ifølge § 51 opnår den pågældende rettighed ved registreringen fortrinsstilling i forhold til private, viljesbestemte, uregistrerede rettigheder over skibet med undtagelse af søpanterrettigheder og den i sølovens § 17 omhandlede panteret, jfr. iøvrigt bemærkningerne til § 33.